Luik ei teinud sest kůl ůhtegi wålja; agga Laas kandis kurja ommas sůddames.

Ühhel påwal tőstis Laas kůlla rahwa jures kårra, et temmal 100 rubla olla årrawarrastud ja arwas ůhhe ja teise peale, ning ůtles wimaks igga ůhhele wasto, et Luik ka sest peab teadma. Kui Liso sedda kulis, lői temma sůdda raskeks ja kui Luik tulli, kůssis temma, mis se jut piddi tåhhendama ja kas se nenda piddi ollema? Agga Luik, kes isse holas, kassin ja rikkas mees olli, wabbandas mitme sőnnaga, et temma sest rahhast ůhtegi ei tea ja ilmasůta olla.

Nenda ollid mőnned nåddalad mőda låinud, kui korraga kohto-sullane sisse astus ja Luike kohto ette kutsus. Kui Luik kohto ette astus, kůssis kohhus, kas temma se warras piddi ollema? ja kui ta sedda wabbandas ja walleks ajas, satis kohhus temma tubba låbbi otsima. Otsijad tullid taggasi ja tőid selle rahha, mis nemmad Luige toast nurgast, asjade taggant, ollid ůlles leidnud. Nůůd ei maksnud ennam wabbandaminne ja walleks ajaminne, sest et rahha temma toast olli leitud. Kohhus mőistis tedda 3 aastaks wangirodo, rasked tőőd teggema ja omma patto parrandama.

Nůůd sai Laas jålle tuult hingada. Liso, kes Luike sůddamest armastas, ei woinud sedda ommeti mitte andeks anda, et temma kui warras olli leitud, ja Luik sedda temma eest warjanud ja ei tahtnud siis ka warga pruut ennam olla. Peale selle lippitses ja kitis Laas ennast, kui auusmees Liso ůmber, kunni tedda wimaks kåtte sai.

Luik widi kohhe omma paika, kus temmal otsata rasked påwad ollid. Raske tő, waene toit, niiske korter ja waljud wallitsejad, waewasid tedda årraråkimatta, őőd ja påwad! Et Luik agga holega omma tőőd årra teggi ja iggas asjas sőnnakulelik olli, laskis selle ma kubberner tedda jubba 2 aasta pårrast wangist lahti. Kui ta nůůd lahti olli, ei tahtnud temma ennam omma kůllasse ellama miñna, kus Liso ja Laas ellasid ja iggamees sőrmega temma peale nåitaks. Ta wőttis ommale passi ja låks kaugele kolmandama kih-